

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Fornioter

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 193. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: [https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1817\\_312\\_9-txt-shoot-idm180/facsimile.pdf](https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1817_312_9-txt-shoot-idm180/facsimile.pdf) (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

vilke Tilstand bliver betegnet, over hvilket Vankundigheds Mærke rugebr, som en sort Vinternat. Ved Nattens tænde Gisternøds bestemmes fremdeles Tiden, i hvilken saadan Tilstand vedværed; efter et Par Menneskealder se Indvandringen, begyndte Oplysningens Periode ved Aserne, under Nattens tredje Høstet med Døllinger; og i næste Alder var Oplysningen allevegne udbredt: det var fuld Dag. Det øvrige af Mythen om Nat og Dag er digtet i andet Hjem<sup>2)</sup>, og hører altsaa ej herhid til dens historiske Deel.

Efter dette Forsøg til en Forklaring af Mythen Fornioer med Tilhørende, og hvorved formodentlig den Mening nu bortfalder, at noget andet Folk har beboet Norden, for Joterne, sees den da baade som en skøn Digting, og tillige at give et, ikke ubetydeligt Lys til vor ældste Historie; thi ifølge deraf kan vore nordiske Lands ikke være blevene saa tidlig beboede, som det, efter andre rimelige Grunde, er antaget af Suhm. De tvende Punkter i Tiden: Joternes Indvandring og Asernes Ankomst til Norden, bør derfor splittes nærmere sammen; og hvis

<sup>2)</sup> Bemlig for igjen at kjule Sandheden efter ægyptisk Maade; og i en Tidaldet, i hvilken man ynede og maakte behøvede Døllersand, er saadant Hjemmet begyndeligt.

den Sidste med nogen sandsynlig Bisthed kan bestemmes, bliver det fornemmelig den Første, der maa sættes betydelig ned i Tiden.

Flece Omstændigheder bekræfte denne Nordens fene Beboelse. Efter Suhm flitte nordlige og sødlige Joter sig ad ved Duna, hinside Østersøen; disse tvende Folk drog derefter ad hver sin Vej rundt om dette Hav, og mødte tilsidst hverandre igjen paa Skotland. Men det synes ikke, at de ved Asernes Ankomst kunne have opholdt sig længe der; de vare neppe endnu dengang stødte ganske nær sammen; hvilket ellers maatte have opvakt Stridigheder og Krige mellem dem, som nu allerede vare fremmede for hverandre. Begge Folk havde derimod ikke, saavidt spores, Krig og Stridigheder med Andre, end med de senere ankomne Aser og deres Tilhængere: de saakaldte Asjeter.

Det var Mythen om Fornioer og hans Afkom, hvorpaa Schoning grundede sin Deling af Norge mellem Nord og Sørre Slægt, og da Ingen siden har beskrevet Norges Oldtid, har ovennævnte Mythe endnu for Diebillet en Vigtighed, som den ellers neppe kunde hjemle sig. Ligesaa stor en Glæde som det for Nordens Tidgrundter bør være, selv i et mytisk Blik at see et Glimt af Lys over den mørke Tid, selv i et enkelt historisk Navn, dog at

